Ո՛վ եկեղեցի հայ ոց,
զարտօսր մեր պարտիմք յայն խառնեալ.
Ըզ ձայնն Ծ՟Ի լըս եր,
Թէ ահա զմայրնիմ քեզ յանձն եալ:
Եւ առ մայրն գիտեալ աս եր.
Դա որդի ինձ փոխանորդ եալ.
Կայ և անդ մասն մի սիեն էն.
Յոր փրկիչն եղև կապեց եալ:
Ի ի ներքոյ գողգոթայ ին.
Տեղին ուր տիրամայրն կանգն եալ:
Զանդէպ խաչելեալ որդ ոյն.
Կսկծմամբ էր դառն արտասու եալ:
Փամատուն է հապաշ եց.
Մխիթար հոգոց տուրեց եալ:
Ցանուն մ՟ք Ա՟Ծածն. ին,
Բարեխօս առ որդին ընտր եալ.
Վերնոյ և եկեղե ցին,
Եփրեննից վեճակ զարդար եալ.
Մերձ նորին հրեշտակա պետ.
Որ եկեղեցի գբթաց լեալ.
Ուր մարխամանք կանգն ին.
Տիրամօրն ողբակից հաւ եալ.
Ընդ դէմ նորայ տեղին ուր.

խնկաբեր կանայքնեն
կանգնեալ:

Ի